

ler jo selv bemærkede, at et Resultat kun vil kunne naaes, dersom man kommer til ikke blot Forhandling med, men til Forstaaelse med det andet Thing, og jeg skal minde om, hvad den ærede Taler i Fjor udtalte under Finantslovens 1ste Behandling, at det, at behandle et Lovforslag, er ikke ubetinget det Samme som at forhandle. Allerede det, at Folkethinget i Nar vil behandle Finantslovsforslaget, betragter jeg ganske vist som et Fremstrid; men dersom denne Behandling ikke føres med det bestemte Maal for. Die derigjennem at naae til en virkelig frugtbringende Forhandling og, som jeg før sagde, til en Forstaaelse med det andet Thing, saa vil Resultatet blive det samme, som det har været i de foregaaende Nar, at vi ende Samlingen uden en regelmæssig, af begge Rigsdagens Thing vedtagen Finantslov. Det er mit bestemte Haab og Ønske, at det ikke maa komme dertil, og jeg tør ogsaa paa mine Meningsfællers Vegne bestemt udtale, at vi skulle være overmaade beredvillige til at medvirke til, at en saadan frugtbar Forhandling kan komme i Stand, og at man fra vor Side vil kunne gøre Regning paa al den Smødetommen, som vil være nødvendig for at naae til det Maal, en af begge Thing vedtagen Finantslov. Skjøndt jeg, som sagt, foreløbig haaber og tror, at der efter de Erfaringer, man har gjort i de sidste Nar om Resultatet af Folkethingets rent negative Politik, nu er hos Flertallet en Erkjendelse af, at det vil være nødvendigt at stride til en virkelig positiv Virksomhed for at gjenoprette Folkethingets Myndighed var det dog ikke nødvendigt for den ærede Taler at advare mod altfor langvinde Forhaabninger fra vor Side. Vi møde fra vor Side med en ærlig og redelig Villie for at komme til en Forstaaelse, men vi ere ikke blinde for, at den Udtalelse, som nu fremkom fra det ærede Medlem, aabner Mulighed for en Behandling, der paa adskillige Punkter vil stille sig saaledes, at den umulig kan føre til en Forstaaelse med det andet Thing. Jeg finder ligesom den ærede Taler i Diebliffet ingen Anledning til en længere Udtalelse. Jeg deler hans Opfattelse af, at saaledes som Sagerne nu staa, hviler den væsentlige Interesse ved Finantslovens Behandling, ikke paa Udtalelser ved første Behandling, men paa Udvalgets Arbejde og anden Behandling, og jeg skal derfor indskrænke mig til disse saa Bemærkninger.

Holstein: Jeg vil blot til det ærede Medlems Udtalelse om, at han og hans Venner ærlig og redelig ville forhandle om Finantsloven, føie den Bemærkning, at efter

den Tilspøining, han gjorde, at mine Udtalelser om provisoriske Foranstaltninger og Tilsidefattelse af Folkethingets Beto var en Anstødssten for en Forstaaelse paa Finantsloven, vil jeg bede det ærede Medlem og hans Venner om at vise deres Ærlighed og Redelighed i Gjærningen.

Scharling: Jeg vil blot bemærke, at mine Ord gif ikke i den Retning, som den ærede Taler optog dem i, hvilket Rigsdagstidenden vil vise.

N. Andersen (Odense N. 2. B.): Det vilde ikke være forunderligt, om det ærede Flertal nu omsider var kommet til det Resultat, at en Samling uden en Finantslov er omtrent ensbetydende med at give Regjeringen frie Hænder. Efter Alt, hvad vi have set, er det ikke langt fra at være ensbetydende med at give Regjeringen frie Hænder, naar man ender Samlingen uden at faae vedtaget en Finantslov. Under man derimod Samlingen med en vedtagen Finantslov, er Regjeringen bunden ved den, og det turde derfor være i det ærede Flertals velforstaaede Interesse, at vi igjen faae en Finantslov, hvorved Regjeringen er bunden, saa at den ved, hvad den har at raade over og hvad ikke. Der er kun et enkelt Punkt i en Udtalelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), som jeg dog vil tage Forvaring imod, og det er det, han sagde, at Befæstningsanlægene vakte Alles Utilfredshed her i Landet. Det er ikke Alle, der ere utilfredse med Befæstningsanlægene, det er langt fra. Der er et meget stort Antal Mænd her i Landet, der anse Befæstningsanlægene som en nødvendig Betingelse for Landets fremtidige Bestaaen. Jeg kan altsaa ikke lade det uimodsiget, naar det ærede Medlem mente, at det er Alle, der ere utilfredse med Befæstningsanlægene. Noget Andet er naturligtvis Maaden, hvorpaa det sker, men det er selve Befæstningsanlægene, der var Spørgsmaal om (Ufbrydelse). So, der blev sagt, at Befæstningsanlægene vare Alle utilfredse med. Jeg skal slet ikke udtale mig om Tilfredsheden eller Utilfredsheden med Maaden, hvorpaa Fæstningsanlægene fremmes — det ligger jo ikke for i dette Dieblif — men kun tage Forvaring imod, at det skulde være rigtigt, hvad der blev sagt, at Alle ere utilfredse med Fæstningsanlægene. Det er første Gang siden 1879, at vi igjen høre det Ord her i Folkethinget, at det, hvorom det gjælder for Folkethinget, er at erobre Finantsloven tilbage. Det var det Ord, som det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte i 1879 (Holstein: Men det har